

DAT IS GEEN LIEFDE

(Love Is Not an Angry Thing)

Eenakter

door

DANIEL S. KEHDE

vertaling

Maja Reinderman

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DAT IS GEEN LIEFDE - LOVE IN NOT AN ANGRY THING** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DANIEL S. KEHDE** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2006 by Daniel S. Kehde

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **2** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

TINAMORELLI: een jong meisje, misschien 14 jaar, eerstejaars op de High School.

MARGIE: Tina's beste vriendin, dezelfde leeftijd.

DECOR:

Plek om te acteren, bij voorkeur een leeg toneel. Twee krukken: één links, één rechts.

LICHT:

Het stuk speelt zich op drie verschillende gebieden af, links, rechts en in het midden. Elk gebied zou discreet belicht moeten zijn waarbij de andere zo nodig donker blijven, maar als dat vereist is moet het hele toneel belicht kunnen worden.

LOVE IS NOT AN ANGRY THING
by
DANIEL S. KEHDE

1e scène

(ALS HET DOEK OPGAAT zit TINA links op het toneel. Ze is gekleed als een lief, jong, onschuldig meisje. Een typische 14-jarige die voor het eerst naar de High School gaat. Ze schrijft in een veelgebruikt schrift of schrijfblok met spiraalbinding)

TINA:

Ik smeed mijn liefde
in golven van blauw
en groen
en wit.
Raakte het zand,
nam zijn hand
en ging zwemmen in de nacht.

(Ze doet het schrift dicht. BLACK-OUT)

(Het LICHT wordt rechts op MARGIE gericht, die naar het midden loopt met een kruk en daar na verloop van tijd op gaat zitten, heel relaxed)

MARGIE: Het zit namelijk zo. Tina was mijn beste vriendin. Ja. We groeiden samen op in Middletown. Zijn jullie daar ooit geweest, in Middletown? Kennen jullie de hoofdstraat in Disneyworld? Waar elke winkel perfect is en elke winkelier perfect en de verf op de winkelpuien perfect. Dat was Middletown, maar dan met wijken. Om jullie een idee te geven: weten jullie hoe alle leerlingen van de Junior High of, ik geloof dat we nu Middenscholen hebben, nou ja, weten jullie hoe alle volwassenen de jeugd proberen voor te schrijven hoe ze zich moeten kleden, allemaal even perfect en keurig netjes? In Middletown deden we dat uit ons zelf. We waren perfect, we kwamen uit perfecte huizen uit perfecte buurten met perfecte ouders, we gingen naar een perfecte school, waarom zouden we er anders uit willen zien? Een meisjesblad als *Seventeen magazine* werd in Middletown al als radicaal gezien. We zouden er nooit ZO willen uitzien!

TINA: (Links) Jij was even erg.

MARGIE: Absoluut. (*Tegen het publiek*) Dat was Tina. Zag ze er niet schattig uit? Jij kreeg altijd alle jongens.

TINA: Ja, toen ik twaalf was.

TINA & MARGIE: (*Tegelijk*) Twaalf.

MARGIE: (*Staat op en loopt naar TINA*) Tina's neus groeide voordat haar gezicht de tijd had mee te groeien.

TINA: Ik was een olifant. *(Ze trekt een vest aan dat over de rugleuning van de stoel hing en zet een heel lelijke bril op)* Kijk maar.

MARGIE: Het welkomstbal was een ramp.

TINA: *(Zucht)* Bruce Simpson.

MARGIE: Ze had beslist een oogje op Bruce Simpson.

TINA: Mijn Bruce. Mijn liefste Bruce.

MARGIE: Negeerde haar de hele avond.

TINA: Kijk naar me. Wat zou jij doen?

MARGIE: Ik deed mijn best, jij was mijn beste vriendin.

TINA: Bedankt, zeg.

MARGIE: Je zat hem achterna in het gymnastieklokaal. Echt waar.

“Brucie... Brucie.” Hij dook weg achter de toestellen.

TINA: Ging hij daarheen?

MARGIE: Hij ruilde van Jack met Jeff Wetzel en probeerde toen in vermomming weg te sluipen.

TINA: Nietwaar.

MARGIE: Jawel. Alleen zag je hem. Je wachtte bij de uitgang van de jongenskleedkamer tot hij eruit kwam. Toch niet te geloven!

TINA: Dat deed ik niet.

MARGIE: Dat deed je wel. En toen hij eruit kwam zorgde je er voor dat hij met je danste.

TINA: *(Lacht)* Hij was verschrikkelijk.

MARGIE: Misschien dat hij daarom niet met je wilde dansen?

TINA: *(Lacht)* Hij heeft het nooit meer gedaan.

MARGIE: Hij is daarna verhuisd naar een andere stad. Wegens publieke vernedering.

TINA: Zijn vader werd overgeplaatst.

MARGIE: Hij vroeg om die overplaatsing. Hij smeekte om overplaatsing om zijn zoon er voor te behoeden een sociale outcast te worden omdat hij gedanst had met iemand die eruitzag zoals jij.

TINA: Je bent wreed.

MARGIE: Ja. Maar wanneer kwam de verandering?

TINA: De zomer toen we 13 waren?

MARGIE: O, dat was een heerlijke zomer.

TINA: Het strand.

MARGIE: Beugel.

TINA: Strandwachten!

MARGIE & TINA: John!

MARGIE: Nee, je snapt het niet. John was vreselijk knap!

TINA: *(Loopt naar het midden alsof John rechts op het toneel staat)* Hij was de knapste man die ik... die wij ooit gezien hadden.

MARGIE: Tina had hem bijna gekust.

TINA: Tja, ik was dertien, nietwaar? En ik wou mijn bril niet op. Ik had een te gekke, en ik bedoel echt te gekke, zonnebril en mijn tweedelig badpak en...

MARGIE: Ze zag er ouder uit.

TINA: Ja.

MARGIE: Maar niet zoveel ouder. Misschien vijftien. En John zat al op *college*, althans dat zei hij. Dat maakte hem een pedo.

TINA: Ja, maar wat voor een. Trouwens, er is nooit wat gebeurd.

MARGIE: Maar het zou gebeuren. Als je moeder niet op het juiste moment het strand op was komen lopen.

TINA: Hoe wist ze dat?

MARGIE: Jeempie, hoe wist ze dat?

TINA: Margie!

MARGIE: Tina! (*Loopt naar TINA*) Iemand moest je... eer beschermen. En dat zou John de pedo beslist niet zijn.

TINA: Hij rook zo lekker.

MARGIE: Tina, hou op.

TINA: Het was onze laatste avond daar.

MARGIE: Inderdaad. En je zou hem nooit meer terugzien.

TINA: Hij schreef me een brief.

MARGIE: Nee.

TINA: Vanuit zijn *college*.

MARGIE: Heb je 'm beantwoord?

TINA: Nee. Hij nodigde me uit naar hem toe te komen.

MARGIE: Tina!

TINA: Inderdaad. Bovendien... (*zwaait naar achter het toneel, giechelt en rent AF*)

MARGIE: O god. (*Loopt naar helemaal links*) Ze zou beter af geweest zijn met strandwacht John. Greg is meer onze leeftijd, hoewel hij een klas hoger zit. Hij is naar het Pendleton Junior gegaan, niet helemaal zo perfect als het Middletown Junior. Ik geloof dat ze spijkerbroeken aan hebben. Maar je weet hoe het is op een High School—één grote smeltkroes.

BLACK-OUT

2e scène

(Het LICHT gaat aan gericht op TINA, die links zit met een schrift)

TINA:

Een kooltje gloeit diep
in mijn dwaze ziel,
vol beloften voor een minnaar
maar zonder dat het gaten brandt.
In rode, amber kleuren
wacht het heel geduldig
op een jongeman
met ook een gloeiend kooltje.

(MARGIE zit midden op het toneel haar huiswerk te doen)

MARGIE: Oké, dus het is bekend dat Tina af en toe een beetje een jongensgek is, maar wie is dat niet? En dit was ons eerste jaar op High School dus, nou ja, oudere jongens zien er altijd leuker uit—het is heel natuurlijk dat zij ons meer aantrekken dan de jochies met wie we zijn opgegroeid. Maar Greg... zelfs het feit dat hij iets ouder is kan er niet voor zorgen dat ik Greg leuk vind.

TINA: *(Staat links, loopt naar voor op het toneel)* Ik had nog nooit iemand gezien die zo mooi is als Greg. Hij is absoluut de meest perfecte mens in de hele wereld. Vanaf het moment dat onze blikken elkaar kruisten... was het net als Romeo en Julia, je weet wel, in die eerste scène op dat feest. We wisten het. Meteen. Het was net voorbestemd of zoiets. Ik denk niet dat ik ooit eerder echt leefde tot ik hem ontmoette. Het is net of hij – en ik weet dat dit gek klinkt – maar het is net of hij mijn andere helft is. Het is alsof ik niet compleet ben tenzij ik bij hem ben. *(Loopt naar het midden naar MARGIE)* Margie, heb jij je algebra gemaakt?

MARGIE: Je weet dat ik dat gedaan heb.

TINA: Mag ik het lenen?

MARGIE: Maak je zelf je huiswerk nooit meer?

TINA: Wie heeft daar nog tijd voor?

MARGIE: *(Kijkt naar achter het toneel links)* Ja, wie heeft daar nog tijd voor.

TINA: Ik kom er zo aan. Ik moet alleen mijn huiswerk even afmaken.

MARGIE: Jouw huiswerk? Mijn huiswerk. Dat is MIJN huiswerk.

TINA: Jouw handschrift is een ramp. Wat staat daar?

MARGIE: De wortel van A in het kwadraat plus 2 AB.

TINA: Wat ben je toch een nerd.

MARGIE: En daar ben ik trots op!

TINA: *(Naar links)* Klaar!

MARGIE: *(Nabauwend)* Klaar!

TINA: *(Tegen het publiek)* Ja, vinden jullie het gek? *(Rent links AF)*

MARGIE: Ja. Oké, ik ben dus haar beste vriendin en de eerste wet van het beste vriendin zijn is dat je gedumt wordt voor de nieuwe vrijer. En dat weet ik. Ik werd op het strand gedumt voor John de Pedo en tijdens het welkomstbal voor Brucie de Slechte Danser en... ja, ik had op Greg voorbereid moeten zijn. Maar... Tina en ik trokken vóór Greg nog steeds met elkaar op. *(Loopt naar rechts en gaat zitten)*

TINA: *(Komt OP van links en wuift liefjes naar achter het toneel)* Oké, ik weet heus wel dat ik Margie de laatste tijd verwaarloosd heb. Maar... het is Greg, hoor! In mijn plaats zou zij hetzelfde hebben gedaan, niet dan? *(Pauze)* Hij zei dat hij van me hield. Ja. Voor het eerst. Meteen na de lunch. We liepen naar het klaslokaal, hij hield mijn hand vast en kuste me, in de hal. Als de rector ons gezien had, zouden we nu allebei in zijn kantoortje zitten. En hij zei dat hij van me hield. Dit moet wel de mooiste dag uit mijn leven zijn!

MARGIE: *(Zit rechts, beLICHT)* Gggatsie! Is het niet om te kotsen? Gggatsie. Dit is de mooiste dag uit mijn leven. Gggatsie. Ik weet wel dat jullie dit allemaal al eerder hebben zien gebeuren. Ze is gewoon niet meer dezelfde... persoon. Weet je? En het begint eigenlijk heel langzaam—als een emotioneel kankergezwel dat langzaam groeit, in het begin onzichtbaar voor de argeloze buitenwereld.

TINA: Margie, doe effen normaal. Je bent gewoon jaloers omdat ik meer tijd met Greg dan met jou besteed.

MARGIE: Is het heus? *(Tegen TINA)* Ik dacht het niet. *(Tegen het publiek)* Moet je zien. *(Knipt met haar vingers en TINA blijft als bevroren staan)* Dit is Tina vóór Greg. *(Loopt om haar heen)* Ziet er ongeveer hetzelfde uit, nietwaar? Niet helemaal. Hé Tina, ben je al begonnen met je scriptie geschiedenis?

TINA: *(Meteen geanimeerd)* Natuurlijk, jij niet? Kom op, Margie, we moeten het over twee weken inleveren. Hé, weet je wat... zullen we samen naar de bieb gaan? Kom op, na school?

MARGIE: *(Knipt weer met haar vingers en TINA staat als bevroren)* Oké, ik weet dat het waarschijnlijk bijna niet te geloven is. Maar voordat Greg verscheen kon Tina door zoiets echt opgewonden raken. Ze wilde echt geschiedeniscripties schrijven. Maf, maar dat wilde ze. Soms was ze zo gretig dat het afschuwelijk was. Moet je nu zien. *(Knipt weer met haar vingers waardoor TINA geanimeerd wordt)* Hé Tina, waarover gaat je scriptie Engels?

TINA: (*Lacht*) Weet ik veel?

MARGIE: (*Terzijde*) Zie je wel?

TINA: Waar gaat jouwe over?

MARGIE: Richard de Derde.

TINA: Welke was hij?

MARGIE: Tina!

TINA: Wat? (*Naar achter het toneel*) Ik kom! (*Rent naar links*)

MARGIE: Maar je scriptie?

TINA: Daar werk ik later wel aan. Ik bel je. (*AF*)

MARGIE: (*Tegen TINA*) Nee, dat doe je niet. (*Tegen het publiek*)

Goed, dan ben ik misschien een beetje beledigd. Dit is mijn beste vriendin en opeens heeft ze zelfs geen tijd om met me te praten? De enige keer dat ze naar me toekomt, is om mijn huiswerk te stelen.

TINA: (*Achter het toneel*) Pardon, kopiëren.

MARGIE: Alsof dat wat uitmaakt. Ik weet het, stop met mijn gezeur. Ik moet nog huiswerk maken. Ik moet zorgen dat Tina goede cijfers blijft halen.

BLACK-OUT

3e scène

(Het LICHT wordt links op TINA gericht, die daar zit met haar poëzieschrift)

TINA:

Ik sta op een hoge rots
omgeven door de zee
en luister naar 't geweld der golven
die me willen overweldigen.
Soms voel ik me onsterfelijk
en reik ik tot de hemel,
roep mijn horizonten op
en dwing de storm tot zwijgen.
Soms kan ik enkel struikelen,
valt heffen van mijn hand me zwaar
terwijl het water hoog boven
mijn eenzame standplek rijst.
Talloze dagen zullen rijzen en dalen
en talloze nachten zullen zien
dat golven altijd luid tekeer gaan,
maar het verschil, dat huist in mij.

(Doet het schrift dicht) Zelfs Margie weet hier niets van. (Van het schrift) Sommige dingen zijn geheimer dan zelfs een beste vriendin mag weten. (Staat op) Je zult toch moeten toegeven dat dit nogal wonderbaarlijk is. Zijn jullie ooit zo vreselijk verliefd op iemand geweest dat je je zelfs niet meer voor de geest kunt halen hoe hij er precies uitziet? Het is alsof je je op een heel ander niveau bevindt. Zielsgenoten, als dat niet te klef klinkt. Ik zie de uitdrukkingen van zijn gezicht niet meer, ik voel ze. Zijn vreugde en zijn liefde... en zijn boosheid. Het is gewoon... het is gewoon dat hij er zo knap uitziet, weet je. Wisten jullie dat hij begonnen is met mij mee te gaan naar de kerk? Lief, hè? Mijn ouders mogen hem heel graag nu. Ik bedoel, sindsdien. Hij is de hele zondag bij ons. Na de kerk gaan we naar ons huis en Mam kookt een zondagse maaltijd want iedereen—mijn hele familie dus—ooms, tantes, neven en nichten—het lijkt de hele stad wel—komt naar ons toe om mee te eten en te praten en sport te kijken. En Greg en ik gaan er dan stiekempjes vandoor om te gaan wandelen langs de rivier en naar de schepen te kijken die voorbij varen, gewoon om alleen met ons tweetjes te zijn. Soms lijkt het of we wel een uur lang niets tegen elkaar zeggen. We zitten gewoon hand in hand aan de

waterkant te dromen. Zondagmiddag gaat zo snel voorbij. Opeens is het dan vijf uur en Mam zal zich afvragen waar we zijn en begint dingen klaar te zetten voor sandwiches. (*MARGIE komt rechts OP*)

MARGIE: O nee, dat kan niet. 't Is toch niet waar? Tina... mijn beste vriendin... alleen?

TINA: Hou je kop.

MARGIE: Dus waar is je andere helft? Let wel, ik zei niet je betere.

TINA: Dit helpt niet echt. Als je aardig tegen hem zou zijn...

MARGIE: Ik ben aardig tegen hem. Echt. Ik ben aardig. Ik zeg "Hai Greg" wanneer ik hem maar zie. Ik glimlach. Kijk lief. Wat wil je dat ik doe, hem voor het eten uitnodigen?

TINA: Hij zou een stuk aardiger zijn als je ons gewoon met rust zou laten.

MARGIE: Met rust laten? Met rust laten? Wat heeft dat te betekenen?

TINA: Laat maar.

MARGIE: Tina!

TINA: Ik zei laat maar. Alles is oké. Laat me gewoon... met rust.

MARGIE: Prima. (*Gaat AF*)

TINA: (*Tegen het publiek*) Oké, Greg en ik hebben onze eerste ruzie gehad. Ja, ik weet het, ik ben veertien jaar en dit is de eerste jongen op wie ik ooit echt verliefd ben geweest, en natuurlijk hadden we ruzie, maar dat maakt het er niet gemakkelijker op. Zeg het niet tegen Margie, maar het ging over haar. Zij is mijn beste vriendin. Wij zijn Margie en Tina. Ik wil tijd met haar doorbrengen, maar Greg snapt dat gewoon niet. Het is net of alles wat ik zonder hem doe een belediging is—alsof ik er voor gekozen had met Margie rond te hangen in plaats van met hem mee te gaan. Dat deed ik ook, maar dat was niet tegen hem gericht. Hij kon het niet begrijpen. Hij werd kwader en kwader en schreeuwde dat Margie probeert ons uit elkaar te halen. Wat niet waar is. En dat bleef ik hem zeggen. Alleen... ik had Greg nog nooit eerder zo kwaad gezien. En hij was niet... het was vooral die blik in zijn ogen. Het leek zelfs even of hij Greg niet meer was. Ik weet niet wie hij wel was. Godzijdank ging de bel. Daarna was hij een en al verontschuldiging. Hij sloeg zelfs zijn lunch over om bloemen voor me te kopen. Doodeng.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto